

Zagreb, 22. prosinca 2011. godine

Zaključci s Erasmus tematskog sastanka „Upravljanje kvalitetom kod Erasmus stručnih praksi“ održanog 16.12.2011.g. na Sveučilištu u Zagrebu u organizaciji Agencije za mobilnost i programe EU

Dana 16.12.2011. održan je Erasmus tematski sastanak „Upravljanje kvalitetom kod Erasmus stručnih praksi“ na Sveučilištu u Zagrebu u organizaciji Agencije za mobilnost i programe EU. Cilj je bio okupiti osobe uključene u provedbu programa Erasmus te vidjeti koji su postojeći izazovi u provođenju aktivnosti Erasmus stručne prakse i moguća rješenja za unaprjeđenje kvalitete u provođenju te aktivnosti. Nakon uvodne prezentacije Ljubice Petrović, predstavnice Agencije za mobilnost i programe EU, koja pružila presjek stanja glede Erasmus stručnih praksi, problem provedbe Erasmus stručnih praksi sagledan je iz tri različite perspektive odnosno s aspekta fakultetskog ECTS koordinatora, sveučilišnog Erasmus koordinatora i Erasmus studentice koja je sudjelovala u Erasmus stručnoj praksi. Tako su prezentacije održali – prof.dr.sc. Mirta Baranović s Fakulteta elektrotehnike i računarstva, gđa Maja Adžija, sa Sveučilišta u Zagrebu i gđa Ana Ivančić, studentica sa Zagrebačke škole za ekonomiju i management. U drugom dijelu sastanka prezentacije su održali gđa Jose Ravenstein iz nizozemske nacionalne agencije te gđin David Geršak iz tvrtke Easyklik iz Slovenije.

Sudionici su identificirali 5 glavnih problema te su pokušali pronaći rješenja:

1) Studenti i tvrtke nedovoljno su upoznati s mogućnostima koje nude Erasmus stručne prakse

Predloženo je nekoliko rješenja:

a) Potrebno je napraviti listu tvrtki koje primaju studente na Erasmus stručnu praksu. Visoka učilišta u Republici Hrvatskoj napraviti će zajedničku listu tvrtki koje primaju studente na Erasmus stručnu praksu (v. pod 3). Visoka učilišta znaju neke inozemne tvrtke koje primaju Erasmus studente, a bilo bi korisno napraviti popis svih tvrtki te ga podijeliti s visokim učilištima na nacionalnoj razini. Veći broj tvrtki pružit će veću mogućnost studentima za odabir odgovarajuće prakse što bi moglo utjecati i na veću zainteresiranost studenata. Visoka učilišta također mogu prikupiti informacije o domaćim tvrtkama koje su zainteresirane za Erasmus stručne prakse te proslijediti Agenciji za mobilnost koja će ih kontaktirati te, ako tvrtke to žele, proslijediti ponude stranim nacionalnim agencijama, a ove pak visokim učilištima. Ukratko, potrebno je prikupiti informacije na dvije razine: I) strane tvrtke zainteresirane za stručnu praksu; II) domaće tvrtke zainteresirane za stručnu praksu.

b) Sveučilište u Zagrebu sudjeluje u centraliziranom Erasmus projektu *INENTER: Improving the Placements and Internships from Academia to Enterprises*. Jedan od

rezultata tog projekta bit će baza podataka s tvrtkama koje nude Erasmus stručnu praksu. Sudionici su ocijenili tu bazu vrlo korisnom, ali budući da se objavljivanje očekuje tek krajem 2012.g. pokušat će dotad napraviti svoju bazu.

c) Osnivanje konzorcija za organizaciju stručnih praksi – udruživanje visokih učilišta i tvrtki u konzorcije radi učinkovitijeg prijenosa znanja i iskustva što može uvelike olakšati organizaciju Erasmus stručnih praksi

d) Povezivanje s inozemnim visokim učilištem: visoko se učilište može dogovoriti s inozemnim visokim učilištem s kojim već ima dobru suradnju o pronalasku stručnih praksi u svojim zemljama. Npr. visoko učilište iz RH treba pronaći 3 mjesta za stručnu praksu u RH, a partnerska ustanova iz Češke treba pronaći isti broj stručnih praksi u Češkoj.

e) Hrvatska gospodarska komora: Agencija za mobilnost kontaktirat će HGK kako bi zajedno informirali tvrtke u RH o mogućnostima Erasmus stručne prakse.

f) letak za tvrtke: Agencija za mobilnost izradit će letak za tvrtke u Hrvatskoj glede informiranja o mogućnostima Erasmus stručne prakse.

2) Stručna praksa nije dio studijskog programa na svim visokim učilištima

Primjer Nizozemske, gdje su stručne prakse dio studijskog programa, pokazuje da takav sustav visokog obrazovanja utječe na veću zainteresiranost i sudjelovanje studenata u stručnim praksama. Na visokim učilištima gdje stručne prakse nisu dio studijskog programa postoji vremensko ograničenje za sudjelovanje jer studenti najčešće žele otići na praksu tijekom ljetnih praznika kako ne bi gubili od nastave. Ljetni praznici su kraći od 3 mjeseca koja predstavljaju minimalno trajanje Erasmus stručne prakse. Ovo je strukturni problem koji Agencija za mobilnost ne može riješiti već je na visokim učilištima da u dogovoru s nadležnim tijelima ispituju mogućnosti za uključivanje stručnih praksi u studijski program.

3) Formalni problemi: vize, osiguranje

Neka visoka učilišta izvijestila su o problemima vezano uz ishođenja vize za Erasmus studente u pojedinim zemljama ili dobivanja osiguranja od odgovornosti za studente. Iskustvo pokazuje da neka učilišta uspiju pronaći rješenja za neke od tih poteškoća. Radi boljeg protoka informacija i razmjene dobrih praksi preporuča se pokrenuti platformu poput Google grupe koja bi omogućavala umrežavanje visokih učilišta u tu svrhu. Ta bi grupa dijelila i informacije o tvrtkama koje primaju studente na Erasmus stručnu praksu. Gospođa Martina Levar s Visoke škole Nikola Šubić Zrinski, dobrovoljno se prijavila za vođenje i organizaciju takve grupe.

4) Jezična barijera

Moguće je da su studenti, osim zbog neuključenosti stručne prakse u studijski program, nezainteresirani za sudjelovanje na Erasmus stručnoj praksi zbog jezične barijere. Dok su na Erasmus studijskom boravku predavanja uglavnom na nekom od „poznatijih“ jezika,

kod stručne prakse to ne mora biti slučaj. Dva su moguća rješenja: a) pronaći stručnu praksu u nekom internacionalnom poduzeću gdje je službeni jezik npr. engleski. Treba uzeti u obzir da je konkurencija za dobivanje mjesta u takvom poduzeću veća; b) neka učilišta šalju studente na stručnu praksu u Sloveniju gdje nema većih jezičnih poteškoća, kultura je poznata, a udaljenost od doma nije velika pa studenti mogu za vikend kući. To je jedan od načina na koji student može dobiti samopouzdanje koje bi možda teže stekao odlaskom u udaljeniju zemlju gdje bi postojao jezični problem.

5) Praćenje kvalitete Erasmus stručne prakse

Tri su važna aspekta u upravljanju kvalitetom stručne prakse: I) visoko učilište treba jasno odrediti osobu na ustanovi koja je zadužena za stručne prakse; II) napraviti, jasan i detaljan Training Agreement kako bi se pokušalo izbjeći kasnije poteškoće; III) osoba određena za stručne prakse treba neprekidno pratiti studenta, dakle prije, tijekom i nakon povratka sa stručne prakse. Uz studenta, potrebno je ostvariti kontakt i s tvrtkom te, na primjer, tijekom stručne prakse kontaktirati tvrtku i studenta kako bi se provjerilo ima li nekih poteškoća i sl. Takva suradnja će i studentu i poduzeću dati osjećaj da postoji netko kome se mogu obratiti u slučaju nekog problema. Nakon povratka sa stručne prakse potrebno je analizirati završno izvješće studenta kako bi se vidjelo da li je praksa bila uspješna ili ne, a ako jest, koji su faktori osigurali njezin uspjeh. Nakon završetka prakse tvrtki se može poslati upitnik i provjeriti kakvo je za njih bilo iskustvo te bi li ponovno primili studente na stručnu praksu.